

Rundskriv

fra

Kirke-og undervisningsdepartementet

til

rikets presteskap.

Jnr. 1666 A 1942.

Oslo, 12 mars 1942.

Kirkedepartementet har kjennskap til at en rekke prester har lest opp for menigheten biskopenes skrivelse til departementet av 24 februar d.å.

Det er videre kjent at en del prester, etter sådan opplesning, har tilføyet at de stiller seg solidarisk med biskopene og fremdeles kun vil anerkjenne disse som sine rettmessige biskoper. Endelig har også enkelte prester lest opp en erklæring fra vedkommende menighetsråd med samme innhold.

Kirkedepartementet kjenner ikke til om de samme prester har funnet det å være overensstemmende med kristen tankegang også å lese opp i sine kirker Ministerpresidentens skrivelse til presteskapet. Dette bes gjort hvor det ikke allerede er skjedd.

Kirkedepartementet vil ikke undlate å gjøre oppmerksom på at når kirkens biskoper har nedlagt sine embeter, når samtlige biskoper av den grunn er suspendert og senere meddelt avskjed fra sine embeter, så har de geistlige embetsmenn etter gjeldende kirkelig rettsorden ingen anledning til å henholde seg til de forhenværende biskoper som sine tilsynsmenn, langt mindre oppta tjenstlig korrespondanse med dem.

gjørelser som behandler den på grunn av biskopenes embetsnedleggelse inntrådte situasjon, må ikke oppleses i kirkerne.

Ingen beklager mer enn departementet at biskopene på en lettsindig måte har ført kirken inn i politikkenes strømhvirvler. Kirkedepartementet ønsker ingen kirkekamp. Departementet er overfor Ministerpresidenten og regjeringen ansvarlig for at norsk kirkelovgivning respekteres og at kirken ikke benyttes som et politisk maktinstrument mot staten.

Det er også i presteskapets sanne interesse at presterne går rolig til sitt arbeid. Fortsatt illojal opptreden og nye forsøk på å skape panikkartede forhold innen menighetene må nødvendigvis bli møtt med en fast opptreden fra departementets side .

Det foreligger ingen grunn for kirken å blåse til kamp mot staten. Intet inngrep er foretatt i kirkens dogmer, forkyn- nelse og arbeidsfrihet.

Tvertimot har Ministerpresidenten i sin skrivelse til presteskapet av 26. februar d.d. forsikret at "Kirken skal ha full frihet til å forkynne Guds ord for vårt folk og utføre sitt sosiale arbeid".

Departementet vil derfor på det innstendigste mane til besindig og rolig opptreden av alle.

(R. Skancke.

Sigmund Feyling.